

Po pošti prejeman:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta " 13 " — "
četrt " 6 " 50 "
mesec " 2 " 20 "
Vupravnštvu prejeman:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta " 10 " — "
četrt " 5 " — "
mesec " 1 " 70 "
Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in laserate
sprejema upravništvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jevo ulice št. 2.
Rekopis se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.
Uredništvo je v Sem-
eniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredni
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 73.

V Ljubljani, v torek 1. aprila 1902.

Letnik XXX.

Vabilo na naročbo.

S 1. apritom se pričinja nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v upravništvo:

Vse leto 20 kron. | Četrt leta . 5 kron.
Pol leta 10 " | Jeden mesec 1 K 70 h
Za pošiljanje na dom je plačati 20 h na mesec.

Po pošti pošiljan velja:

Vse leto 26 kron. | Četrt leta . 6 K 50 h
Pol leta 13 " | Jeden mesec 2 K 20 h

Plačuje se naprej.

Na naročila brez priložene naročnine se ne ozira.

Upravništvo „Slovenca“.

Dr. Tavčarjev kompromis gledé celjske gimnazije.

(S Štajerskega.)

V pustnem času je bilo, ko smo zvedeli, da dr. Tavčar dela za kompromis glede celjske gimnazije, in sicer pri »roži« med svojimi prijatelji. Tedaj smo smatrali to za slabo pustno šalo — a sedaj v postu začel je dr. Tavčar tudi v svojem listu ta svoj kompromis zagovarjati. In sicer se je zaril v svojo idejo vedno bolj in bolj in njegov organ od 27. marca govori o tej zadevi že v tistem tonu, kakor o kranjskih klerikaloidih.

Stvar, za katero se gre, je popolnoma enostavna. Spodnještajerski Slovenci celjskega in brežiškega okraja, ki štejeta blizu 170.000 prebivalcev, morajo imeti srednjo šolo z utrakvističnim podukom. Ta srednja šola je mogoča edino le v Celju, kajti le tukaj so vsi pogoji za njeno vspevanje. To

stoji, gospod dr. Tavčar! Ravno tako trdno stoji, da bi vsaka srednja šola, recimo v Žalcu, propadla, ker tam ni prav nobenih pogojev za njen obstanek. To Vam bo povedal vsak, ki razmere le količkaj pozna, in karakteristično je, da je žalski občinski zastop sam še pred kratkim sklenil resolucijo, da naj slovenska gimnazija v Celju ostane. Ali mislite, gospod dr. Tavčar, da so žalski občinski očetje res tako bornirani, da bi se ne potegovali za gimnazijo, ko bi bilo le malo upanja, da tam vsepa. In, g. dr. Tavčar, če se od Vas ponujani kompromis res sprejme, če se slovenska gimnazija za Spodnji Štajer v Žalec prestavi, potem povabimo Vas že sedaj na njen pogreb, ki bo čez tri ali štiri leta. Vi boste najvrednejši, ki bi ta pogreb vodil, razven če boste baronu Schwegelnu vodstvo kondukta prepustili in da mu boste Vi le ministrirali. Teden dni pozneje pa boste lahko s celjskimi nemškutarji sedmimo obhajali.

Gimnazija mora torej v Celju biti. Ali misli gosp. dr. Tavčar res, da so spodnještajerski Slovenci tako nespravljivi, da bi ne sprejeli kompromisa, ko bi v tem vprašanju sploh mogoč bil? Odgovor od celjskih nemškutarjev je dobil gospod dr. Tavčar v »Vahtarci«, od štajerskih Nemcev pa v »Grazer Tagblattu«. In mislimo, da ta odgovor ni nikakor laskav za gospoda dr. Tavčarja, za nas Slovence pa naravnost sramotilen. In kar je najbolj žalostno, je to, da »Slov. Narod« s svojim izdajalskim pisanjem nasprotnikom pogum dela, da »Slov. Narod« sedaj po dobljeni zmagi usiljuje kompromis, ko kompromis sploh ni mogoč, kakor smo dokazali, in ko ga tudi Nemci ne sprejmejo. Če hočejo Nemci boj radi Celja imeti, dobro, bijmo ga! Saj smo moške. Kdor se tega boji ali se ga iz kakšnih ozirav izogiblje, naj pa nikar ne kandidira ali pa mandat odloži. In če Vi, gospod doktor, trdite, da je bila letošnja večina za celjsko postavko le slučajna, da se nam v prihodnjem letu lahko to vzame, kar smo si letos priborili, Vam odgovorimo popolnoma odkrito, da to prav

nič ne de, če se le častno bojujemo in če častno pademo. Nikakor pa nočemo, da bi enkrat zgodovina pisala: Štajerske Slovence so zadušili kompromisi, — bili niso samo maloštevilni in vsled tega slabotni, ampak bili so, tudi neumni!

Res je, da smo majhen in reven narod — a tepsti se ne damo. In če vlada res ustreže Nemcem in nemškutarjem, in če nam res vzame celjsko gimnazijo, potem je dolžnost slovenskih poslancev, bojevati se do skrajnosti.

Ni še dolgo tega, da je »Slov. Narod« sam pisal v svojem duhovitem žargonu, naj vzame hudič parlament in ustavo, če nam ne more niti take malenkosti jamčiti, kakor je celjska gimnazija. Vidite, g. dr. Tavčar, to je bilo moško, na tak način se dela pogum narodu in volivcem, pa ne s ponujanjem klavnih kompromisov.

Sicer pa upamo, da se vidimo na zapnem shodu v Celju dne 10. aprila. A na to že sedaj opozarjamo, da mora nekdo svojo karakteristično gorenjsko ošabnost v Ljubljani pustiti, in tudi slavnega kvedra ne maramo na Štajerskem. Ta se naj pošlje ali v Novomesto ali v Črnomelj. Taisti ton, v katerem je pisan »Slov. Narod«, taisti ton, v katerem je govoril voditelj kranjske »Intelligence« na volivnih shodih v Crnomlju, v Vipavi, na Krškem itd., ta ton si že sedaj prepovemo. Če bo gospod dr. Tavčar skromno nastopal, kakor navadno poslanci pred volivci nastopajo, če ne bo zdráže delal in če ne bo začel biti na obrabljeni liberalni boben, ga bomo poslušali. Sicer bo pa moral gospod dr. Tavčar in z njim morebiti še kdo drugi zvedeti, da nam blaginja slovenskega naroda višje stoji, kot osebni interesi, in naj se gre za katerokoli osebo.

Poititalijančevanje.

V Istri, dne 21. marca 1902.

Presmešno je že, kako se naši Italijani in Italijančiči trudijo pred svetom dokazati, da je Istra, v kateri je pretežna večina prebivalstva, kakor to sama uradna statistika

dokazuje, slovenske narodnosti, torej, da je ta Istra — italijanska zemlja. Pameten in razsoden človek jim pač tega ne bo verjel, da si tudi je menda ni slovenske vasice v celi pokrajini naši, da je že niso poitalijančili vsaj v — imenu. Jeziti pa jih vendar mora, da se to sistematično poitalijančevanje slovenskih krajevnih imen ne izpodnaša povsod in vselej povoljno, ali vsaj tako, kakor bi si to oni želeli. Kakor so oni vsiljivi, tako se tudi naši z vso odločnostjo branijo vsprejemati italijanska imena, namesto že od pamtiveka obstoječih slovenskih terpo vsi pravici smatrajo to kot nepotrebno novotarijo. Samo da bi vi čuli, kako se naši priprosti kmetje vzrujajo, ako jim le od daleč omenjate, da je »junta«, t. j. doželni odbor, prekrstil njihov rojstni kraj z izmišljenim italijanskim imenom! Bolje je vse-kakor, da se jih na to niti ne spominja. Vkljub temu so Italijani do skrajnosti trdo-vratni. Ko pa se jim dokaže — in kolikoenakih dokazov jim je podal že naš prosti narod sam! — kako neumnost s tem vganjajo, onda ne vedo, na kak način bi se izmotali iz zadrege. Pred kratkim jim je celo naš dični zastopnik g. prof. Spinčić v drž. zboru zabil obraz dokaz, da je ime »Koper« starejše od »Capodistrie«. Vled tega se oni še ne bodejo poboljšali ter so kakor tisti: Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba. Češ, njihova mora veljati, bodisi prava ali ne.

Tudi naša c. kr. vlada je že proizvedovala pri naših županstvih o tem poitalijančevanju krajevnih imen od strani poreškega dež. odbora, vendar nam ni znano, da-li je v tem oziru storila potrebne odločne korake. Pa ne, da bi se naših Italijanov zbala? Tudi temu bi se ne bilo čuditi, sosebno ako si predstavljamo one dogodke izza časov o dvojezičnih napisih na deskah c. kr. oblastev v Istri! Dá, misliti si moramo še celo, da jim naša vlada gre na roko za poitalijančevanje Istre in to ravno tudi pri imenovanjih državnih uradnikov. Samo v Pazin je poslala čez 45 uradnikov italijanske narodnosti in ti so dosegli, da so Italijani, kateri so

LISTEK.

Slepi muzik.

[19]

Rusko spisal Vladimir Korolenko, prevedel Krilič.

»Ne poznaš solnčka?«
»Ne«.

»A . . . a svoje mame . . . tudi ne poznaš?«

»Mater poznam. Že od daleč jo vselej spoznam po njeni hoji.«

»Da, da, res je. Tudi jaz z zaprtimi očmi spoznam svojo mamo.«

Govor je postal mirnejši.

»Veste«, je izpregovoril slepec z nekakim oživljenjem, »jaz čutim solnce in vem, kdaj je zašlo.«

»Kako pa to veš?«

»Zato ker . . . vidiš . . . Sam ne vem kako . . .«

»A — a!« je zategnila deklica navidez popolnoma zadovoljna s tem odgovorom, in oba sta obmolnila.

»Jaz znam čitati«, je izpregovoril spet Peter »in kmalu se naučim pisati s peresom.«

»Kako pa?« . . . je začela deklica in je naenkrat v zadregi obmolnila, ker ni

hotela nadaljevati neprijetnega vprašanja. On jo je pa vendar razumel.

»Čitam s svoje knjige s prsti« ji je pojasnil.

»S prsti? Jaz se nikoli ne bi naučila s prsti čitati . . . Saj še z očmi slabo čitam. Oče pravi, da so ženske trde glave za učenje.«

»Jaz pa znam celo francosko čitati.«

»Po francosko! . . . In s prsti . . . Kako si učen! . . .« je rekla z iskreno vnemo. »Toda bojim se, da se boš prehladil. Glej kaka megla je tam nad reko.«

»In ti?«

»Jaz se ne bojim; kaj bo meni?«

»Pa saj se tudi jaz ne bojim. Saj menda vendar ni mogoče, da bi se moški prej prehladil nego ženska? Stric Maksim pravi, da se mož ne sme ničesa bati, niti mraza, ni lakote, ni groma, ni bliska.«

»Maksim? . . . To je oni z berglami. Videla sem ga. Strašen je.«

»Ne, prav nič ni strašen. Dober je.«

»Ne, strašen je!« je ponovila nevoljno. »Ti ne veš, ker ga nisi videla.«

»Kako ga ne bi poznal, ko me vsega uči!«

»Ali kaj tepe?«

»Nikoli ne tepe in tudi ne vpije nad mano! . . . nikoli . . .«

»To je lepo. Kaj je mogoče tepsti slepega dečka? To bi bilo greh.«

»Pa on sploh nikogar ne tepe«, je rekel Peter malo raztreseno, ker je njegovo občutljivo uho začulo korake Johimove.

Res se je kmalu prikazala Johimova postava. Njegov glas se je daleč razlegal v večerni tišini:

»Gospodi — id!«

»Kličejo te«, je rekla deklica in vstala.

»Da. Pa ne grem nič rad.«

»Le pojdi, pojdi! Jutri pridem k tebi. Zdaj te čakajo in mene tudi.«

VII.

Deklica je natančno izpolnila svojo obljubo, še celo prej kakor se je nadejal Peter. Ko je drugi dan sedel z Maksimom pri navadnem poduku, je naenkrat vzdignil glavo, prisluškoval in rekel živo:

»Pusti me za trenotek. Prišla je deklica.«

»Kakšna deklica pa?« se je začudil Maksim in šel za dečkom do glavnih vrat.

Včerašnja znanka Petrova je res ravno zdaj vstopila skozi glavna vrata; zagledala je na dvoru Ano Mihajlovno in sla naravnost proti njej.

»Kaj bi pa rada, ljuba deklica?« je vprašala ta, misleč, da so jo po kaj poslali.

Mala žena ji je resno podala roko in vprašala:

»Ali ni pri vas slepi deček? . . . Kaj?«

»Pri nas, da draga, pri nas«, je odgovorila gospa Popeljska in se naslajala nad njenimi jasnimi očmi in občudovala svobodno kretanje.

»Tako, vidite . . . Moja mama mi je dovolila ga obiskati. Ali ga morem videti?«

V tem trenutku je Peter sam že pri-tekel k nji; nad stopnicami se je pa prikazal Maksim.

»To je včerašnja deklica, mama! Pri-povedoval sem ti«, je rekel deček in jo pozdravil. »Ravno šolo imam.«

»No, za zdaj te bo stric Maksim opro-stil«, je rekla Ana Mihajlovna, »ga bom že prosila.«

Med tem je mala gospodična, ki se je čutila popolnoma kakor doma, šla naproti Maksimu, ki se je bližal na berglah, podala mu je roko in rekla z glasom prijazne pohvale:

»To je lepo, da ne tepete slepega dečka. Povedal mi je.«

»Je-li mogoče, gospica?« je vprašal Maksim s komično resnobo in vzel v svojo roko majčino roko dekličino.

(Dalje prih.)

na razpolago toliko časa, dokler ne bode štrajk končan.

Najnovejšje od raznih strani. — Veleizdajstvo v Rusiji. Polkovniku Grim mu so v osmih slučajih dokazali, da je tuji državni izdal vojaške tajnosti. Rusko vojno sodišče ga je obsodilo v do smrtne ječe. — Najstarejši častnik v Evropi je fcm. Edvard baron Schwarz, ki živi na Dunaju. Bil je 74 let vojak in je sedaj star 94 let. — Demonstracije rezervistov so imeli po raznih krajih Italije. Rezervisti so zahtevali, naj se jih pusti domov, ker se ni več bati za javni red. — Električna ura. Urar David Perret je iznašel električno uro, ki gre 15 let, ne da bi jo bilo treba naviti. — Laški železničarji zopet zahtevajo novih poboljškov za posamezne kategorije in zopet groze s stavko. — O hazaradni aferi grofa Potockega bode razpravljalo dunajsko sodišče 30. t. m. — Svaka umoril. V Budimpešti je ustrelil agent Jožef Deutsch svojega svaka hišnega posestnika Goldsteina, ker mu leta ni hotel posoditi denarja. Tudi Deutsch se je ustrelil. — Kraljica Draga je, kakor se poroča iz Belgrada, v blagoslovljenem stanju. — Ogrski mlinci. Zaveza ogrskih mlinarjev je sklenila, da bodo ogrski mlinci delali v Budimpešti samo 4 dni na teden, v proviroci pa 4 in pol dni na teden. — Obravnava Palizzolo. Porotna obravnava proti bivšemu laškemu poslancu Palizzolo, kateri je obdolžen zavratnega umora, traja čez pol leta. Nekaj porotnikov je vsled napora obolelo. — Samomor v cerkvi. V Velikem Nehvizdu se je stražnik Franc Svoboda obesil v cerkvi. — »Poljski Dom« bodo zidali Poljaki v Berlinu.

Knjižnico pisatelja Carduccija, ki šteje okoli 30.000 zvezkov in okoli 1000 že izdanih in tudi še ne natisnjenih rokopisov, bo kupila italijanska kraljica vdova Margerita. V pogodbi se dovoljuje Carducciju, da do svoje smrti svobodno rabi to knjižnico.

Kotiček za liberalce. A škerc proti Tavčarju! Prosimo g. bravce, to ni šala, dasi je danes prvi april! To je bridka resnica! A škerc Tavčarju levite bere. »Ljubljanski Zvon« namreč poroča o celjski zadevi in pristavlja: »V bodoče se moramo v državnem zboru boriti Slovani sami. Toliko pa je jasno, da se iz Celja ne umaknemo sami nikdar prostovoljno, ker smo ondud kaj doma! Kdor pa bi v tem kritičnem položaju še priporočal celo kompromis z Nemci, tega političarja bine mogli smatrati več za Slovenca in Slovana!« — Torej tudi Aškerc je postal Brutus! — Dr. Tavčarju želimo, da naj kmalu postane ljubljanski župan. To je vendar preveč, kar se že upajo vse proti njemu!

Telefonska in brzojavna poročila.

Boh. Bistrica, 1. aprila. Danes je došlo krog deset tujih voznikov s par konji. Baje so najeti od juda iz Hrušice. Razburjenost med domačini velika. — Državne poslance prosimo pomoči.

Preželj, župan.

Gradec, 1. aprila. Štajerski deželni zbor bo imel sklepati o milijonskem dolgu graškega mesta. Zadeva je jako kočljiva, ker se razne stranke odločno upirajo, da bi se štajersko glavno mesto tako zadolžilo. Razburjenje je splošno in opazke, ki se delajo proti gospodarstvu graškega nemškonalnega občinskega sveta, niso prav nič laskave. Nemška ljudska stranka in nemški radikali se posvetujejo, ker splošno se pričakuje, da se zaradi te točke situacija jako posetri.

Dunaj, 1. aprila. Nemci zopet zahtevajo, naj se jim dá posebni nemški minister. Če Slovani dobro drže, se bo ta namera izjalovila.

Dunaj, 1. aprila. Ogrski minister-ski predsednik Szell in drugi ministri so prišli danes na Dunaj. Pogovarjali se bodo z avstrijskimi ministri zaradi državnega proračuna in zaradi delegacijskega zasedanja, za katero morajo pripraviti svoj program. Delegaciji se

snideta okoli srede meseca majnika. Glavna predmeta za posvetovanje bosta: nagodba z Ogrsko in carin-ski tarif.

LVOV, 1. aprila. »Slowo Polskie« poroča o pogovoru svojega sotrudnika s češkim parlamentarcem. Ta je rekel, da je bilo postopanje ministra Pigtaka čisto pravilno in smešno je, če se sodi, da bi on mogel glede celjske zadeve drugače delati. Minister Rezek je s Pigtakom popolnoma solidaren in enih misli. Ako bi zaradi celjskega glasovanja moral Pigtak zapustiti ministerstvo, bi to bil bojni klic za avstrijske Slovane. Čehi bi bili prisiljeni stopiti v najhujšo opozicijo in če treba, tudi v obstrukcijo. Začel bi se nov češki orkester v zbornici, in Čehi bi ga tako izpeljali, da bi vse drugo v pričo njega oglušilo.

LVOV, 1. aprila. Pri velikih dijaških nemirih, ki so se dogodili ravnokar v Moskvi, je bilo aretiranih okoli 1000 oseb. Od teh je do 700 dijakov in do 80 dijakinj. Največ je bilo aretiranih na ulici in so bili obsojeni na krajši zapor. A glavni krivci se transportirajo v Sibirijo v izgnanstvo.

Reka, 1. aprila. Napovedana stavka se je danes pričela. Stavkajo delavci v luki in vozniki. Mir se doslej ni kalil.

Petrograd, 1. aprila. Bolgarski ministerski predsednik je došel sem in imel daljši razgovor z zunanjim ministrom grofom Lambsdorffom.

Petrograd, 1. aprila. Določil se je program za potovanje francoskega predsednika Loubeta v Petrograd. Dne 30. maja. se Loubet pripelje in 23. maja odpotuje odtod.

Madrid, 1. aprila. Mej ministri ni nikake edinosti glede izvedbe dekreta o kongregacijah. Iz Barcelone je vlada pozvala ondotnega prefekta. Obsedno stanje se odpravi.

Pekin, 1. aprila. Kitajska vlada je izdala nove zelo stroge naredbe v zadevi podeljevanja koncesij za rudniška podjetja inozemcem.

Umrlj so:

30. marca. Anton Verhunc, rejenček, 9 mesecev, Sv. Petra nasip št. 67, črevesni katar. — Vincencij Hübschmann, c in kr. stolnik v p., 69 let, Rimska cesta 2, diabetes. — Franciška Grošelj, redarja hči, 1 leto, Krakovski nasip 10, bronchitis capillariss.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 206 2 m, srednji zrčni tlak 736-0 m m

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Pačavina v 24 ura
29 9 zveč.	732-7	6-7	sl. sever.	oblač.	
30 7. zjutr.	724-1	6-2	sr. vzh.	oblač.	0-3
2. popol.	723-9	14-0	sr. sszah.	pol. oblač.	
30 9 zveč.	727-6	6-8	sl. sever.	jasno	
31 7. zjutr.	729-1	0-3	sl. jug.	megla	0-0
2. popol.	728-7	11-7	m. jzah.	jasno	
31 9 zveč.	731-6	5-2	sr. svzh.	jasno	
1 7. zjutr.	732-6	2-1	sl. jzah.	del. jasno.	0-0
2. popol.	731-5	14-5	sr. jzah.	jasno	

Srednja temperatura sobote 8-8°, norm.: 6-2°.
Srednja temperatura nedelje 9-0°, normale: 6-4°.
Srednja temperatura ponedeljka 5-7°, normale: 6-6°.

Zahvala. 406 1-1

Za izkazana dobrodejna sočutja med boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljeneega soproga, ozir. očeta in strica, gospoda

Avgusta Pucihar-ja

poslovođe tiskarne Blasnikovih naslednikov

nadalje za lepe vence, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem svojo odkritosrečno zahvalo. Nadalje zahvaljujemo iskreno gg. pevce »Glasbene Matice« za k srcu segajoče žalostinke pred hišo in ob odprtem grobu. Ravno tako hvalo izrekamo cenj. lastništvu in njegovim gg. tovarišem Blasnikove tiskarne, kakor tudi članom sl. tiskarskega društva za izkazano nam naklonjenost. Vsem še enkrat pašo najsrčnejšo zahvalo.

Zalujoči ostali.

404 1-1

FINI

Podpisani javljajo sem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njih ljubljena hčerka, oziroma sestra, gospica

FINI

v nedeljo, 30. t. m., ob 1/4 uri popoldne po kratki, mučni boleznii v 17. letu svoje starosti prominula.

Pogreb nepozabne rajnce bo v torek popoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

Za tiho sožalje se prosii.

Kostanjevica, dne 30. marca 1902.

Dr. Josip Warner, oče. — Amalija Warner, mati. — Arnold Warner, c. in kr. poročnik, Frjo Warner, brata. — Adela Warner, sestra.

Štedilno leštilo za tla (Schneider & Co. na Dunaji) je najcenejše in najpripravnejše sredstvo za domačo porabo pri leštenju parketnih lužnih in ličinskih tal, se posuši tekom jedne ure. Dobva se pri tvrdki **BRATA EBERL v Ljubljani**, Franciskan-ske ulice.

Vnanja naročila proti povzetju. 228 8 11-8

Bogato svojo zalogo

najnovejše izvršenihsakovrstnih

VÓZ

priporočam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu ponizki ceni.

Stare, obrabljene vozove jemljem v račun, ter spremljem vsa v mojo stroko spadajoča popravila po najnižji ceni.

Peter Keršič

299 7 zaloga in tvornica vóz v Šiški pri Ljubljani.

Solnčnike

391 v največji izbiri 9-2 po najnižjih cenah priporoča

L. Mikusch

v Ljubljani, Mestni trg 15.

Št. 404.

Razglas.

Za zgradbo nove klavnice v Kranju oddalo se bode potom pismenih ponudb sledeče delo:

- a) uravnava terena s K 379.—
 - b) zgradba klavnice » 33454.—
 - c) kanalizacija » 1100.—
 - d) notranja oprava » 7226.45
- v skupni svoti K 42159.45

Pismene, postavno kolekovane ponudbe, v katerih je ponudbene svote s številko in besedami zaznamovati, so do 8. aprila 1902 opoldne pri podpisnem mestnem predstojništvu s 5% varščino ponudene svote izročiti s pristavkom, da ponudnik stavbene pogoje pozna in se istim brez ugovora podvrže.

Načrti, troškoveniki in pogoji so v uradnih urah vsakemu v občinskem uradu na razpolago.

Mestno predstojništvo v Kranju, dne 22. marca 1902.

Po zeló nizki ceni na prodaj

raznovrstna pohištvena, gospodarska in druga oprava

kakor: sodi, kadi, omare, majhni vozički, kotel za žganje itd. td. — Natančneje poizvé se v Prešernovih ulicah št. 3. 390 8-3

VABILO

na

redni občni zbor

„Posojilnice v Dobrépoljah, reg. zadruga z neomejeno zavezo“, kateri se bode vršil

v nedeljo dné 13. aprila 1902
ob 1/4. uri popoldne

v posojilniških prostorih v Dobrépoljah.

Vspored:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računskega sklepa za l. 1901.
3. Volitve: a) načelstva, b) računskega preglednika in njega namestnika.
4. Slučajnosti.

V Dobrépoljah, 19. marca 1902.

402 1-1

Načelstvo.

V slučaju, da zgoraj sklicani občni zbor ne bi bil sklepčen ob določeni uri, vršil se bode ob 4. uri popoldne isti dan, na istem prostoru in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki bode sklepal brez ozira na število navzočih zadržnikov.

Obleke za dame

po najnovejšem kroju, kakor tudi otročje obleke po najnižji ceni izdeluje

Ivanka Gorjanc, roj. Primožič
v Ljubljani, Cerkvene ulice št. 21, vrtala 22, I. nadstropje. 394 (2-2)

Nova hiša,

z nekoliko posestvom, v bližini velikih tovarn, pripravna za gostilno ali drugi obrt, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. 364 6-6

Kjé, pové upravništvo »Slovenca«.

Vožnjekarte in tovorni listi

AMERIKO.

Kraljevi belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovana od visoke c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnila daje:

Red Star Linie

Dunaj, IV., Wiednergürtel 20, ali pa 346 3

ANTON REBEK v Ljubljani, Kolodvorske ulice 34, 369 3-3